

Beshalach, Haftarah, February 4, 2023

Judges 4:4-5:31

(4) Deborah, wife of Lappidoth, was a prophetess; she led Israel at that time. (5) She used to sit under the Palm of Deborah, between Ramah and Bethel in the hill country of Ephraim, and the Israelites would come to her for decisions. (6) She summoned Barak son of Abinoam, of Kedesh in Naphtali, and said to him, “The LORD, the God of Israel, has commanded: Go, march up to Mount Tabor, and take with you ten thousand men of Naphtali and Zebulun. (7) And I will draw Sisera, Jabin’s army commander, with his chariots and his troops, toward you up to the Wadi Kishon; and I will deliver him into your hands.” (8) But Barak said to her, “If you will go with me, I will go; if not, I will not go.” (9) “Very well, I will go with you,” she answered. “However,

שופטים ד'ד'-ה':ל"א

(ד) ודבורה אשה נביאה אשת
לפידות היא שפטה את ישראל
בעת ההיא: (ה) והיא יושבת
תחת תמר דבורה בין הרמה ובין
בית אל בקר אפרים ויעלו אליה
בני ישראל למשפט: (ו) ותשלח
ותקרא לברק בן אבינעם מקדש
נפתלי ותאמר אליו הלא צוה |
יהוה אלהי ישראל לך ומשכת
בקר תבור ולקחת עמך עשרת
אלפים איש מבני נפתלי ומבני
זבולון: (ז) ומשכתי אליך אל-נחל
קישון את-סיסרא שר-צבא יבין
ואת-רכבו ואת-המונו ונתתיהו
בידך: (ח) ויאמר אליה ברק
אם-תלכי עמי והלכתי ואם-לא
תלכי עמי לא אלך: (ט) ותאמר

there will be no glory for you in the course you are taking, for then the LORD will deliver Sisera into the hands of a woman.” So Deborah went with Barak to Kedesh. (10) Barak then mustered Zebulun and Naphtali at Kedesh; ten thousand men marched up after him; and Deborah also went up with him. (11) Now Heber the Kenite had separated from the other Kenites, descendants of Hobab, father-in-law of Moses, and had pitched his tent at Elon-bezaananim, which is near Kedesh. (12) Sisera was informed that Barak son of Abinoam had gone up to Mount Tabor. (13) So Sisera ordered all his chariots—nine hundred iron chariots—and all the troops he had to move from Harosheth-goiim to the Wadi Kishon. (14) Then Deborah said to Barak, “Up! This is the day on which the LORD will deliver Sisera into your hands: the LORD is marching before you.” Barak

הֲלֹךְ אִלְיָךְ עִמָּךְ אֶפְסֵי כִּי לֹא תִהְיֶה
תִּפְאָרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה
הוֹלֵךְ כִּי בַיַּד־אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה
אֶת־סִיסְרָא וְתִקָּם דְּבוּרָה וְתִלְוֶךָ
עִם־בָּרַק קְדָשָׁה: (י) וַיִּזְעַק בָּרַק
אֶת־זְבוּלוֹן וְאֶת־נַפְתָּלִי קְדָשָׁה וַיַּעַל
בְּרַגְלָיו עִשְׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל
עִמּוֹ דְּבוּרָה: (יא) וַחֲבֵר הַקֵּינִי נִפְרָד
מִקֵּינֵי מִבְּנֵי חֶבֶב הֵתֵן מִלְּשָׁה וַיֵּט
אֹהֶלוֹ עַד־אֵילֹון (בצענים)
[בְּצַעֲנָנִים] אֲשֶׁר אֶת־קְדָשׁ: (יב)
וַיִּגְדּוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָרַק
בְּן־אֲבִינֵעָם הַר־תְּבוֹר: (יג) וַיִּזְעַק
סִיסְרָא אֶת־כָּל־רֶכֶבֹּו תִשַׁע מֵאוֹת
רֶכֶב בְּרִזָּל וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ
מִחַרְשֵׁת הַגֹּיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן: (יד)
וַתֹּאמֶר דְּבָרָה אֶל־בָּרַק קוּם כִּי זֶה
הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
בְּיָדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ וַיִּרַד
בָּרַק מֵהַר תְּבוֹר וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים
אִישׁ אַחֲרָיו: (טו) וַיִּהְיֶה יְהוָה

charged down Mount Tabor,
 followed by the ten thousand men,
 (15) and the LORD threw Sisera and
 all his chariots and army into a
 panic before the onslaught of Barak.
 Sisera leaped from his chariot and
 fled on foot (16) as Barak pursued
 the chariots and the soldiers as far as
 Harosheth-goiim. All of Sisera's
 soldiers fell by the sword; not a man
 was left. (17) Sisera, meanwhile, had
 fled on foot to the tent of Jael, wife
 of Heber the Kenite; for there was
 friendship between King Jabin of
 Hazor and the family of Heber the
 Kenite. (18) Jael came out to greet
 Sisera and said to him, "Come in,
 my lord, come in here, do not be
 afraid." So he entered her tent, and
 she covered him with a blanket. (19)
 He said to her, "Please let me have
 some water; I am thirsty." She
 opened a skin of milk and gave him
 some to drink; and she covered him
 again. (20) He said to her, "Stand at
 the entrance of the tent. If anybody

אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב
 וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חָרֵב לְפָנָי
 בָּרַק וַיִּרְדּוּ סִיסְרָא מֵעַל הַמְרֻכָבָה
 וַיֵּנֶס בְּרַגְלָיו: (טו) וּבָרַק רָדַף אַחֲרָי
 הָרֶכֶב וְאַחֲרָי הַמַּחֲנֶה עַד חַרְשַׁת
 הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה סִיסְרָא
 לְפִי־חָרֵב לֹא נִשְׁאַר עַד־אַחַד: (טז)
 וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֵהָל יַעֲלֵ
 אִשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יַבִּין
 מִלְּדוֹ־חֲצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקֵּינִי:
 (יז) וַתֵּצֵא יַעֲלֵ לְקִרְאֵת סִיסְרָא
 וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלָי
 אֶל־תִּירָא וַיָּסֵר אֵלָיָהּ הָאֵהָלָה
 וַתְּכַסֶּהוּ בַשְּׂמִיכָה: (יח) וַיֹּאמֶר
 אֵלָיָהּ הֲשִׁקִּינִי־נָא מְעַט־מַיִם כִּי
 צָמָאתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֹלֶב
 וַתִּשְׁקֶהוּ וַתְּכַסֶּהוּ: (יט) וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ
 עֲמֹד פִּתַּח הָאֵהָל וְהִיָּה אִם־אִישׁ
 יָבֹא וּשְׂאֵלֶךָ וַאֲמַר הִישַׁפָּה אִישׁ
 וַאֲמַרְתְּ אֵין: (כ) וַתִּקַּח יַעֲלֵ
 אִשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתֵד הָאֵהָל וַתַּשֶּׂם

comes and asks you if there is anybody here, say ‘No.’” (21) Then Jael wife of Heber took a tent pin and grasped the mallet. When he was fast asleep from exhaustion, she approached him stealthily and drove the pin through his temple till it went down to the ground. Thus he died. (22) Now Barak appeared in pursuit of Sisera. Jael went out to greet him and said, “Come, I will show you the man you are looking for.” He went inside with her, and there Sisera was lying dead, with the pin in his temple. (23) On that day God subdued King Jabin of Canaan before the Israelites. (24) The hand of the Israelites bore harder and harder on King Jabin of Canaan, until they destroyed King Jabin of Canaan. (1) On that day Deborah and Barak son of Abinoam sang: (2) When locks go untrimmed in Israel, When people dedicate themselves— Bless the LORD! (3) Hear, O kings! Give ear, O potentates! I will sing,

אֶת־הַמַּקָּבֶת בַּיָּדָה וַתָּבֹא אֵלָיו
בְּלֵאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיֵּתֶד בְּרִקְתּוֹ
וַתִּצְנַח בְּאָרֶץ וְהוּא־נֹרֵדִים וַיַּעַף
וַיָּמָת: (כב) וְהִנֵּה בָרַק רֹדֵף
אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יָעֵל לְקִרְאָתוֹ
וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וְאֶרְאֶךָ אֶת־הָאִישׁ
אֲשֶׁר־אַתָּה מְבַקֵּשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
וְהִנֵּה סִיסְרָא נֹפֵל מִתּוֹ וְהַיֵּתֶד
בְּרִקְתּוֹ: (כג) וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן לְפָנָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: (כד) וַתִּלְוֶה יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
הַלְוֹף וְקָשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן עַד
אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן:
{פ} (א) וַתִּשְׂרַח דְּבוֹרָה וּבָרַק
בֶּן־אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: (ב)
בַּפֶּרֶעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְּנַדֵּב
עִם בָּרַכוּ יְהוָה: (ג) שִׁמְעוּ מְלָכִים
הֲאִזְנִינוּ רִזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי
אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: (ד) יְהוָה בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר
בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אָרֶץ רַעֲשָׁה

will sing to the LORD, Will hymn
the LORD, the God of Israel. (4) O
LORD, when You came forth from
Seir, Advanced from the country of
Edom, The earth trembled; The
heavens dripped, Yea, the clouds
dripped water, (5) The mountains
quaked— Before the LORD, Him of
Sinai, Before the LORD, God of
Israel. (6) In the days of Shamgar
son of Anath, In the days of Jael,
caravans ceased, And wayfarers went
By roundabout paths. (7)
Deliverance ceased, Ceased in Israel,
Till you arose, O Deborah, Arose,
O mother, in Israel! (8) When they
chose new gods, Was there a fighter
then in the gates? No shield or spear
was seen Among forty thousand in
Israel! (9) My heart is with Israel's
leaders, With the dedicated of the
people— Bless the LORD! (10) You
riders on tawny she-asses, You who
sit on saddle rugs, And you
wayfarers, declare it! (11) Louder
than the sound of archers, There

גַּם-שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם-עָבָיִם נָטְפוּ
מַיִם: (ה) הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה
סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ו)
בִּימֵי שָׁמְגָר בֶּן-עֲנַת בִּימֵי יַעֲלֹ
חָדְלוּ אַרְחֹת וְהִלְכִי נְתִיבוֹת יִלְכוּ
אַרְחֹת עַקְלָקְלוֹת: (ז) חָדְלוּ פְרוֹזֹן
בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ עַד שֶׁקָּמְתִי דְבוֹרָה
שֶׁקָּמְתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל: (ח) יִבְחַר
אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אִזּוֹ לָחֶם שְׁעָרִים
מִגֹּן אִם-יִרְאֶה וְרָמַח בְּאַרְבָּעִים
אַלְפֵי בְּיִשְׂרָאֵל: (ט) לְבִי לְחֹקְקֵי
יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם בָּרְכוּ
יְהוָה: (י) רִכְבִּי אֶתְנֹת צְחָרוֹת
יִשְׁבִּי עַל-מִדִּין וְהִלְכִי עַל-דָּרוֹךְ
שִׁיחוֹ: (יא) מְקוֹל מְחַצְצִים בֵּין
מִשְׁאֲבִים שָׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה
צְדָקַת פְּרוֹזֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אִזּוֹ יִרְדּוּ
לְשָׁעָרִים עִם-יְהוָה: (יב) עוֹרֵי עוֹרֵי
דְבוֹרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרֵי-שִׁיר קוֹם
בָּרֶק וְשָׁבָה שְׁבִינָה בֶן-אַבִּינָעִם: (יג)
אִזּוֹ יִרְדַּ שְׁרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה

among the watering places Let them
chant the gracious acts of the
LORD, His gracious deliverance of
Israel. Then did the people of the
LORD March down to the gates!

(12) Awake, awake, O Deborah!

Awake, awake, strike up the chant!

Arise, O Barak; Take your captives,

O son of Abinoam! (13) Then was

the remnant made victor over the

mighty, The LORD's people won my

victory over the warriors. (14) From

Ephraim came they whose roots are

in Amalek; After you, your kin

Benjamin; From Machir came

down leaders, From Zebulun such

as hold the marshal's staff. (15) And

Issachar's chiefs were with Deborah;

As Barak, so was Issachar—

Rushing after him into the valley.

Among the clans of Reuben Were

great decisions of heart. (16) Why

then did you stay among the

sheepfolds And listen as they pipe

for the flocks? Among the clans of

Reuben Were great searchings of

יִרְדְּלִי בַּגְּבוּרִים: (יד) מִנֵּי אֶפְרַיִם

שָׁרָשָׁם בְּעַמְלֵק אַחֲרֶיהָ בְּנִימִין

בְּעַמְמִיךָ מִנֵּי מַכִּיר יִרְדוּ מִחֻקִּים

וּמִזְבוּלָן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סֹפֵר: (טו)

וְשָׁרִי בִישָׁשְׁכָר עִם־דְּבֹרָה וַיִּשְׁשַׁכְּרָה

כֵּן בָּרַק בְּעַמְקֵי שְׁלַח בְּרַגְלָיו

בְּפִלְגֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חֻקֵי־לֵב:

(טז) לָמָּה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים

לִשְׁמֹעַ שְׁרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגֹת

רְאוּבֵן גְּדֹלִים חֻקֵי־לֵב: (יז) גִּלְעָד

בְּעֵבֶר הֵי־רֵדוּן שָׁכֹן וְדָן לָמָּה יִגְוֶה

אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יֵשֵׁב לְחֹף יַמִּים וְעַל

מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן: (יח) זְבֻלוֹן עִם חֶרֶף

נִפְשׁוּ לָמוֹת וְנִפְתְּלִי עַל מְרוֹמֵי

שָׂדֵה: (יט) בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אֶזְרָא

נִלְחָמוּ מְלָכֵי כְנַעַן בְּתַעֲנֹף עַל־מִי

מִגְדוֹ בָּצַע כְּסָף לֹא לָקַחוּ: (כ)

מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים

מִמְּסֻלוֹתָם נִלְחָמוּ עִם־סִיסְרָא: (כא)

נַחַל קִישׁוֹן גָּרְפָם נַחַל קְדוּמִים נַחַל

קִישׁוֹן תִּדְרָכֵי נִפְשֵׁי עֹז: (כב) אֶזְרָא

heart! (17) Gilead tarried beyond the Jordan; And Dan—why did he linger by the ships? Asher remained at the seacoast And tarried at his landings. (18) Zebulun is a people that mocked at death, Naphtali— on the open heights. (19) Then the kings came, they fought: The kings of Canaan fought At Taanach, by Megiddo's waters— They got no spoil of silver. (20) The stars fought from heaven, From their courses they fought against Sisera. (21) The torrent Kishon swept them away, The raging torrent, the torrent Kishon. March on, my soul, with courage! (22) Then the horses' hoofs pounded As headlong galloped the steeds. (23) "Curse Meroz!" said the angel of the LORD. "Bitterly curse its inhabitants, Because they came not to the aid of the LORD, To the aid of the LORD among the warriors." (24) Most blessed of women be Jael, Wife of Heber the Kenite, Most blessed of women in

הִלְמוּ עֲקֵבֵי־סוֹס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת
אֲבִירָיו: (כג) אֲרוּ מִרוֹז אָמַר
מִלְאָךְ יִהְיֶה אֲרוּ אֲרוּר יִשְׁבִּיָּה פִּי
לֹא־בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה לְעֶזְרַת יְהוָה
בְּגִבּוֹרִים: (כד) תְּבַרַךְ מִנְּשִׁים יַעֲלֶה
אִשֶׁת חֲבֵר הַקֵּינִי מִנְּשִׁים בְּאֶהֱלֶה
תְּבַרַךְ: (כה) מַיִם שָׁאֵל חֶלֶב נִתְּנָה
בְּסֹפֶל אֲדִירִים הִקְרִיבָה חֲמָאָה:
(כו) יָדָה לִי־תֵד תִּשְׁלַח־נָה וַיִּמְיֶנָה
לְהִלְמוֹת עֲמָלִים וְהִלְמָה סִיסְרָא
מִתְּקָה רֹאשׁוֹ וּמַחֲצָה וַחֲלָפָה
רָקְתוּ: (כז) בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל
שָׁכַב בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֶל בְּאִשֶׁר
כָּרַע שָׁם נָפֶל שְׂדוּד: (כח) בְּעֵד
הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִיסְרָא
בְּעֵד הָאֲשֻׁב מִדּוֹעַ בְּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ
לְבוֹא מִדּוֹעַ אַחֲרוֹ פַּעַמֵי מִרְכָּבוֹתָיו:
(כט) חֲכָמוֹת שְׂרוֹתֶיהָ תִּעֲנֶינָה
אִי־הִיא תִּשְׁיֵב אֲמָרֶיהָ לָהּ: (ל)
הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחֲלָקוּ שְׁלָל רַחֲם
רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גְּבֵר שְׁלָל צְבָעִים

tents. (25) He asked for water, she offered milk; In a princely bowl she brought him curds. (26) Her [left] hand reached for the tent pin, Her right for the workmen's hammer.

She struck Sisera, crushed his head, Smashed and pierced his temple.

(27) At her feet he sank, lay outstretched, At her feet he sank, lay still; Where he sank, there he lay—destroyed. (28) Through the window peered Sisera's mother,

Behind the lattice she whined:

“Why is his chariot so long in coming? Why so late the clatter of his wheels?” (29) The wisest of her ladies give answer; She, too, replies to herself: (30) “They must be dividing the spoil they have found:

A damsel or two for each man, Spoil of dyed cloths for Sisera, Spoil of embroidered cloths, A couple of embroidered cloths Round every neck as spoil.” (31) So may all Your enemies perish, O LORD! But may His friends be as the sun rising in

לְסִיסֵרָא שָׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צִבְעָה
רִקְמָתַיִם לְצִוְאָרַי שָׁלַל: (לא) כִּן
יֵאבְדוּ כָל־אוֹבֵיךָ יְהוָה וְאַהֲבֵי
כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֹט
הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה: {פ}

might! And the land was tranquil
forty years.